

i sine Udtalelser til Trods for, hvad han i øvrigt har sagt, har erkendt, at der har været al mulig Anledning til at lade denne Sag undergaa en Behandling i Dag. Jeg vil i den Henseende blot pege paa, hvad der fremkom fra den højtærede Finansminister, idet denne jo tydeligt udtalte, at der foreligger saa betydelige Ændringer i det oprindelige Lovforslag, at man endog-saa fra Finansministerens Side kunde udtale i visse Henseender Beklagelse over Ændringer, der ere foretagne, og fremhæve helt nye Synspunkter, som ere dragne ind under Løven. Om man end kan sige, at det er en Skattelov, og at det ogsaa før var en Skattelov, er der dog kommet saa meget nyt frem her, at der forekommer mig at være al mulig Anledning til at for-dre, at Tinget fik Lov til at behandle denne Sag ved et Møde, hvortil man havde faaet Tid til at sætte sig ind i Sagen. Det er kun en Imødekønnen overfor Tinget, en Imødekønnen overfor Kravet om at respektere Tingets Værdighed, naar man ikke vil, at en Sag jages igennem. Og ikke mindst dette sidste, at Tingets Værdighed kræver, at denne Sag ikke blev jaget igennem ved Mødet i Forgaars, var tilstrækkeligt til, at jeg for mit Vedkommende ønskede Sagen udsat til i Dag, om det end nu kommer til at koste Staten to Gange 1,080 Kr. Jeg ved, at der er fremsat Beklagelse over, at Rigsdagen var bleven dette dyrere, men jeg synes, man skulde hellere rette sin Kritik mod dem, der overhovedet havde foranlediget, at Rigsdagen har siddet her til helt ind i Sommeren, som det jo i Virkeligheden i Øjeblikket er, til henimod Midten af Maj. Det er i hvert Fald ikke deres Skyld, der høre til Regeringens Opposition. Det er Regeringen selv, der bærer Ansvaret for, at man ikke har kunnet faa Sagerne saaledes tilrettelagte, at man var færdig paa normal Tid. Derfor er det vist ikke værd at gøre saa mange Ophævelser over disse to Dage, i hvilke Tingets Medlemmer jo dog ville have faaet Lejlighed til at undersøge og tale om et Lovforslag, som de Herrer fra den anden Side blot vilde have jaget igennem, fordi det for dem drejede sig om at faa Sagen afgjort saa hurtigt som muligt. Vi have ikke kunnet imødekø-mme de Herrer's Ønske i saa Henseende — de Herrer maa undskyldes os.

Naar jeg siger, at der er nye Synspunkter i Lovforslaget, saa har den ærede Ordfører jo i Virkeligheden selv peget paa et enkelt. Blandt andet har han peget paa Beskatningen af Beværtningsmusikere

og indrømmet, at her foreligger noget nyt. Men jeg gad dog vide, om man ikke ogsaa kunde tænke sig Muligheden af, at Rigsdagen ofrede om det saa skulde være to Dage paa Interesser, der dog have Krav paa — det ser man, naar man læser Andragendet fra Musikerne — at blive varetagne. Det drejer sig om en Klasse af Medborgere, der føle sig i høj Grad truede i deres Eksistens, og jeg gad vide, hvad vi egentlig sidde her for, om det ikke er for i lige saa fuldt Maal at varetage Befolkningens Interesser som Statskassens. Det sidste er der endda ingen rigtig Grund til fra vor Side at gøre ud fra de Synspunkter, de Herrer have, fordi vi vide, hvad der har foranlediget Statskassens Indtægtstab, og vi vide endvidere, at de Veje, der skulde gaas for at komme til nye Indtægter, mulig ikke burde være disse. Jeg skal, naar jeg senere kommer til at omtale Musikernes Ønske og det foreliggende Ændringsforslag, yderligere udtale mig om denne særlige Side af Sagen, og jeg vil derfor til en Begyndelse blot hævde, at vi beskæftige os her med et Lovforslag, der om end det kan siges at være et Skattelovforslag og indeholder Principper, som forelaa i det tidligere behandlede, ikke destomindre rummer saa meget nyt, at det forekommer mig at være fuldt for-svarligt, at vi have dette Møde til Behandling deraf.

At Sagen er given paa Forhaand, det vide vi. Jeg kan i saa Henseende sige, at det er ganske programmæssigt, det hele er gaaet for sig. Det har været omtrent som en Forestilling, for man havde alt i Orden forud. Man vidste, hvad der skulde ske, hvorledes det hele skulde stilles op. Man hørte det her ved Sagens første Behandling, naar for Eks. det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) udtalte Ønsket om, at man ikke blev staaende ved det, Finansministerens Forslag egentlig gik ud paa, men at man ogsaa tog Musikerne i Beværtningerne med. Og vi vide allesammen, at det er det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), der egentlig har givet Hovedtanken til det Forslag, vi beskæftige os med her, og som er vedtaget af Landstinget. Vi vide, at det er det ærede Medlem fra Fredensborg, der egentlig er Situationens Herre, og ikke Finansministeren. Jeg beklager, at det blev det ærede Medlem fra Fredensborg — jeg antager, at han vil prøve paa at gøre det —, der i Aandsfrihedens Navn skal forsvare et Lovforslag som dette, forsvare det i den meget omtalte Kulturs Navn. Det er jo